



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 201/03-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť J. P., bytom I., zastúpeného advokátkou JUDr. M. B., Ž., vo veci porušenia jeho základného práva na ochranu vlastníctva majetku podľa čl. 20 ods. 1 a na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupmi Okresného súdu v Žiline v konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. Čd 288/1958, neskôr pod sp. zn. Nc 75/00 a Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 2529/01 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť J. P. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. augusta 2003 doručená sťažnosť J. P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. B., ktorou namieta porušenie jeho základného práva na ochranu vlastníctva majetku podľa čl. 20 ods. 1 a na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi Okresného súdu v Žiline (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. Čd 288/1958 a neskôr pod sp. zn. Nc 75/00 a Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 2529/01.

Sťažovateľ svoju sťažnosť odôvodňuje tým, že rozhodnutiami súdov v citovaných konaniach boli porušené jeho základné práva podľa čl. 20 ods. 1 a 48 ods. 2 ústavy a jeho právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti o. i. uvádza, že namietané rozhodnutie bývalého Ľudového súdu v Žiline (v súčasnosti okresného súdu) sp. zn. Čd 288/1958 z 24. apríla 1958 bolo doručené iba jeho otcovi Dr. A. P. 30. mája 1958, ktorý podal proti tomuto uzneseniu sťažnosť. Krajský súd vrátil spis Ľudovému súdu v Žiline s tým, že predmetné uznesenie je potrebné doručiť sťažovateľovi. Napriek tomu, že bol účastníkom konania, uznesenie mu doručené nebolo.

Na základe podania sťažovateľa mu predmetné uznesenie bolo prvýkrát doručené až 26. júna 2001 do rúk jeho splnomocnenej právnej zástupkyne vo veci vedenej už pod sp. zn. Nc 75/00, ktorá podala proti nemu odvolanie 29. júna 2001. Krajský súd uznesením vo veci vedenej pod sp. zn. 5 Co 2529/01 z 19. júla 2002 konanie zastavil.

Sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu, aby rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd v Žiline v konaní vedenom na Okresnom súde v Žiline pod spis. zn. Čd 288/1958, Nc 75/00 a Krajský súd v Žiline v konaní 5 Co 2529/01 porušil právo J. P., aby sa vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

J. P. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 mil. Sk, ktoré je Okresný súd v Žiline povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky zároveň ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia J. P. v sume určenej v písomnom vyhotovení nálezú Ústavného súdu SR na účet právnej zástupkyne JUDr. M. B., a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd v Žiline je povinný uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia v sume určenej v písomnom vyhotovení nálezú Ústavného súdu SR na účet Kancelárie Ústavného súdu SR, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

## II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd vo veci zistil, že rozhodnutie okresného súdu (bývalého Ľudového súdu v Žiline) z 24. apríla 1958 v konaní vedenom pod sp. zn. Čd 288/1958 (neskôr vedenom pod sp. zn. Nc 75/00) v spojení s rozhodnutím krajského súdu z 19. júla 2002 v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 2529/01, ktorým mali byť porušené základné práva sťažovateľa, nadobudlo právoplatnosť 11. novembra 2002.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, s prihliadnutím na deň nadobudnutia právoplatnosti namietaného rozhodnutia vo veci (11. november 2002), ktorým mali byť porušené základné práva sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 22. august 2003, je možné konštatovať, že lehota stanovená na tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľovi bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, než podal túto sťažnosť.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa po predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa ďalšou časťou návrhu na rozhodnutie, ktorou sa sťažovateľ domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania, nezaoberal.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. októbra 2003